

***Sygn. akt VU 1033/13***

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 roku

***Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy***

w składzie:

***Przewodniczący:*** SSO Andrzej Marek

***Protokolant:*** Justyna Alfawicka

***po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Legnicy***

***sprawy z wniosku K. D.***

***przeciwko*** Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

***na skutek odwołania K. D.***

***od decyzji*** Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

***z dnia*** 23 maja 2013 roku

***znak*** (...)

***oddala odwołanie.***

Sygn. akt VU 1033/13

## UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na mocy decyzji z dnia 23 maja 2013 r., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 15 maja 2013r. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, powołując się na art. 184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz na § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, iż wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem organu rentowego ubezpieczony w dniu wejścia w życie ustawy (01 styczeń 1999r.) udowodnił 27 lat, 5 miesięcy i 20 dni stażu ogólnego oraz nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat. Organ nie uwzględnił do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia:

- od dnia 01.04.1971 r. do 28.02.1979r. (z wyłączeniem okresu służby wojskowej ) w Spółdzielni (...)B. z/s w W.;

- od dnia 26.08.1980 r. do 25.04.1981 r. w Spółdzielni (...) B. z/s w W. w Filii w W., ponieważ świadectwo wykonywania pracy zaliczonej do pierwszej kategorii zatrudnienia z 01 marca 2013 r. wystawione przez Regionalny Związek (...) w J. nie może stanowić środka dowodowego w sprawie, gdyż nie zostało sporządzone przez pracodawcę ani następcę prawnego. Jednostki przechowujące akta po zlikwidowanych zakładach nie są uprawnione do sporządzania świadectw

pracy w szczególnych warunkach. Ponadto w w/w dokumentach nie powołano się na Rozporządzenie RM z 07 lutego 1983 r. oraz nie określono charakteru pracy zgodnie z w/w Rozporządzeniem.

Dnia 26 czerwca 2013r. wnioskodawca wniósł odwołanie od powyższej decyzji ZUS. W odwołaniu ubezpieczony podnosi, iż nie miał możliwości udowodnienia pisemnymi dowodami okresu zatrudnienia na stanowisku traktorzysty w (...) w B. Zakład (...) w W.. Wobec powyższego na potwierdzenie tego okresu zatrudnienia oraz okresu zatrudnienia w (...) w B. wnosi o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków.

W odpowiedzi organu rentowego na powyższe odwołanie wnosi on o jego oddalenie podtrzymując treść zaskarżonej decyzji. Organ rentowy wyjaśnił, iż okres zatrudnienia w (...) w B. w latach 1981-1992 nie był rozpatrywany jako zatrudnienie w szczególnych warunkach, ponieważ wnioskodawca nie przedstawił świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

K. D., ur. (...), wykształcenie podstawowe, bez zawodu. Na dzień 01 stycznia 1999r. wykazał 27 lat, 5 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W okresie od 01 kwietnia 1971 r. do 28 lutego 1979 r. wnioskodawca był zatrudniony w Spółdzielni (...) B. z/s w W. na stanowisku kierowcy ciągnikowego, natomiast w okresie od dnia 26.08.1980 r. do 25.04.1981 r. w Spółdzielni (...) B. z/s w W. w Filii w W. na stanowisku mechanika. Latem Skarżący pracował w polu jako kierowca ciągnika. Zimą woził traktorem nawozy, obornik, paszę a także naprawiał sprzęt - pługi, kultywatory. W razie awarii ciągnika wykonywał prace naprawcze.

Dowód: akta ZUS– świadectwa pracy, k. 9,11; wyjaśnienia wnioskodawcy, zeznania świadków, k. 24.

W okresie od dnia 01.06.1981 r. do 31.12.1992 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) w B. Zakład (...) W. na stanowisku traktorzysty-mechanik.

Dowód: akta osobowe, akta ZUS - świadectwo pracy, k. 15

### **Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie nie było uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ( 01.01.1999r. ) osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa ( ust. 2 ).

Świadczenie to ma przy tym charakter szczególny, stanowiąc swego rodzaju przywilej ze względu na prace w warunkach znacznie obciążających organizm ludzki. Przesłanki do przyznania tego rodzaju emerytury powinny być zatem oceniane w sposób ścisły.

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, nie przystąpił do OFE, osiągnął wymagany wiek 60 lat. Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem jako taki należy uznać zakwestionowany przez ZUS okres zatrudnienia.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku i tylko praca wymieniona w wykazie A załącznika do rozporządzenia. Powyższe stwierdzenie oznacza, iż warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku, stale tj. ciągle wykonuje pracę w szczególnych warunkach i nie wykonuje w tym czasie żadnych innych czynności nie związanych z zajmowanym stanowiskiem. Przy czym dla oceny czy konkretna praca była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach decydujące znaczenie ma nie sama nazwa zajmowanego stanowiska a czynności w jej ramach faktycznie wykonywane ( vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 grudnia 2012 r., sygn. akt III AUa 1192/12, LEX nr 1240032; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt III AUa 1221/12, LEX nr 1294841).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w rozpatrywanej sprawie wynika, iż wnioskodawca pracując w Spółdzielni (...) w B. wykonywał zarówno prace kierowcy ciągnika jak też mechanika. Wskazuje na to treść świadectw pracy, zeznania świadków jak też wyjaśnienia wnioskodawcy. Z zeznań świadka Ł. wynika, iż w trakcie pracy w (...) zimą dodatkowo naprawiało się sprzęty, pługi, kultywatory. Należy zatem uznać, iż nie były to czynności o charakterze incydentalnym, krótkotrwałym, ubocznym, które nie wyłączają możliwości uwzględnienia spornego okresu, jako okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. akt II UK 233/11, LEX nr 1216852 ). Ponadto wnioskodawca ubiegając się o zatrudnienie w (...) w B. podał, iż od 1975 r. pracował jako mechanik ( akta osobowe – życiorys ). Wobec powyższego Sąd nie zaliczył okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Spółdzielni (...) w B. do pracy w szczególnych warunkach bowiem Skarżący nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymienionej w wykazie A, dziale VIII, poz.3 załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r..

Wnioskodawca nie udowodnił także dostatecznie, iż w latach 1981-1992 podczas pracy w (...)w B. Zakład (...) W. na stanowisku traktorzysta-mechanik stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy ciągnika wymienionej w wykazie A, dziale VIII, poz.3 załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r.. Zeznania świadków dotyczą jedynie okresu zatrudnienia Skarżącego w (...) filia w W.. Wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność charakteru pracy w tym zakładzie, a z treści świadectwa pracy z dnia 25 września 2011 r. (k. 15 akt ZUS) wynika, że zajmował w tym okresie łączone stanowisko traktorzysty – mechanika. Także wyjaśnienia wnioskodawcy (który wskazywał na to, że poza jazdą ciągnikiem wykonywał także inne prace, w szczególności młócenie zboża i naprawy ciągnika) wskazują na to, że praca kierowcy ciągnika nie była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Mając na uwadze powyższe Sąd - na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c. – oddalił odwołanie.